

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในหมู่นักการศึกษาว่า หลักสูตร มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรหมายถึง "โครงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้"¹ ดังนั้นเมื่อพูดคำว่า "หลักสูตร" ทุกคนจึงเข้าใจตรงกันว่า คลุมถึงตัวหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน แบบเรียน รวมไปถึงกิจกรรมการเรียน การสอนโดยตรงทั้งหมด ที่มุ่งให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียน² เพราะสิ่งเหล่านี้ย่อมต้องถูกจัดไว้ใน "โครงการให้การศึกษา" ในลักษณะที่ "สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้" ทั้งสิ้น

จะเห็นได้ว่า การจัดหลักสูตรในรูปแบบใดก็ตามย่อมต้องจัดให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาอยู่เสมอ ดังนั้นเมื่อความมุ่งหมายทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป หลักสูตรก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย และความมุ่งหมายทางการศึกษาของสังคมใดๆก็ตามย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะและภาวะทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาด้วย โดยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้สอดคล้องตามกันไปเช่นเดียวกัน คำรง มัชฌมนันท์³ กล่าวว่า หลักสูตรจะอยู่คงที่ไม่ได้ ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม

¹ สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน (พระนคร : วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 1.

² เอกวิทย์ ณ ถลาง, "หลักวิชาในการสร้างหลักสูตร", ประมวลบทความเกี่ยวกับมัธยมศึกษา (พระนคร : ครูสภาพระสุเมรุ, 2513), หน้า 37.

³ คำรง มัชฌมนันท์, "หลักสูตรช่วยให้เกิดพัฒนาการอย่างไร", ประชาศึกษา

นอกจากความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนหลักสูตรตามความเปลี่ยนแปลงของลักษณะและ
ภาวะทางสังคมดังกล่าวแล้ว หลักสูตรยังมีความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนตามองค์ประกอบอื่นอีก
เป็นต้นว่า

กัลยา สฤษดิ์กุล⁴ กล่าวว่า สาเหตุหลายประการที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงและ
เปลี่ยนแปลงหลักสูตร คือ

1. สภาพของสังคมเปลี่ยน ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เข้ามามีอิทธิพล
ต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลมากขึ้น จำนวนพลเมืองเพิ่มมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหา
ต่างๆเกี่ยวกับการอยู่อาศัยของพลเมือง
  2. วัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป วัฒนธรรมเป็นรากฐานของหลักสูตร เพื่อว่านักเรียน
จะได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมใดควยความผาสุก
  3. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรม หลักสูตรจะเปลี่ยนแปลงให้ทัน
กับความก้าวหน้านั้นๆ เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ทันกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไป
  4. ปัญหาระหว่างประเทศ เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจ ทางสังคม ทางวัฒนธรรม
ลัทธิการปกครอง ปัญหาต่างๆเหล่านี้ เป็นแนวทางที่จะต้องนำมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร
ให้เข้ากับมาตรฐานของสังคม
  5. การเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมเศรษฐกิจ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการดำเนินชีวิต การ
ครองชีพ ดังนั้นก็จำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตร เพื่อแก้ไขสถานการณ์ทางเศรษฐกิจให้ดีขึ้น
  6. ปรังญาการศึกษา และการศึกษาเปลี่ยนแปลง เช่นเปลี่ยนแปลงในเรื่องธรรมชาติ
ของผู้เรียน ธรรมชาติของความรู้ จุดประสงค์ของการศึกษา
  7. ความก้าวหน้าทางคานจิตวิทยา
- เอกวิทย์ ณ ถลาง⁵ กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เกิดจาก

⁴กัลยา สฤษดิ์กุล, "สาเหตุการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตร," มิตรครู
6(มีนาคม, 2508), หน้า 17 - 18.

⁵เอกวิทย์ ณ ถลาง, "สาระสำคัญที่ควรพิจารณาในการสร้างหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา"
วารสารวิสามัญศึกษา, 3(มีนาคม, 2513), 3 - 6.

1. ความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมเศรษฐกิจ เช่น แต่เดิมเรามีประชากรทำการกสิกรรมประมาณ 90% ประกอบอาชีพอื่น 10% แต่ปัจจุบันมีผู้ประกอบอาชีพกสิกรรมเพียง 80% และประกอบอาชีพอื่น 20% แนวโน้มในอนาคตการประกอบอาชีพกสิกรรมจะลดลงไปอีก เพราะประชาชนรุ่นหลังมีมากขึ้น และหันมาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้น

2. ความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมนี้ได้เจริญรุดหน้าไปมาก การยึดการศึกษาในเนื้อหาเดิมจึงเป็นการไม่เพียงพอ นอกจากนั้นความผิดพลาดในเนื้อหาวิชาบางวิชาซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไป เนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ทำให้ต้องมีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่

3. ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม สถาบันหลักของเรามี ครอบครัว หมู่บ้าน วิชาชีพ ศาสนา ความรู้สึกเป็นชาติและภาษา ปัจจุบันสถาบันบางอย่างลดความสำคัญลงไป และบางอย่างก็กำลังจะเกิดขึ้นใหม่ และมีความสำคัญยิ่งขึ้น วิถีชีวิตของคนในเมือง และชนบทต่างกัน การปรับตัวไม่ทันทางเศรษฐกิจ ปัญหาเหล่านี้จึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทางค่านิยม วัฒนธรรม โลกที่กำลังปฏิวัติวัฒนธรรม และค่านิยมเก่าๆ คั้งเดิมหลายอย่าง ความเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ในสังคมกำลังสับสน ถ้าปล่อยให้มีการปรับตัวกันอย่างปะปะก็จะเกิดคนร้าย ดังนั้นจึงเป็นภาระของนักการศึกษา ที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตร ให้คนมีแนวความคิดรู้จักเลือกวิถีดำเนินชีวิตให้ถูกต้อง

4. ความเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางการเรียนรู้ เช่น ปัจจุบันมีความเชื่อทางด้านการเรียนรู้ว่า มโนทัศน์ (concept) ทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์บางอย่าง สามารถนำมาให้นักเรียนชั้นต่ำเรียนได้โดยไม่ต้องรอจนเด็กโต หรือเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย เช่น เรื่อง เซต สมการ

การจัดการศึกษาในประเทศไทย เริ่มมีหลักสูตรปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างแท้จริงใน พ.ศ. 2435⁶ ช่วงเวลาดังแต่ปี พ.ศ. 2435 เป็นต้นมาจนถึง พ.ศ. 2518 เรามีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหลายครั้งตามความจำเป็น การเปลี่ยนหลักสูตรครั้งหลังสุดเป็นการ

⁶ ลักข สวรรณกุล, พัฒนาการของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหาร การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. หน้า 38.

เปลี่ยนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย จากหลักสูตรเดิมคือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2503 มาเป็นหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 และหลักสูตรนี้ได้เริ่มใช้ในปีการศึกษา 2518

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรครั้งนี้ มีมากมายหลายประการ วิเวก ปางพุฒิพงศ์ กล่าวไว้⁷ "หลักสูตรเดิม คือ หลักสูตร 2503 เหมาะสมและทันสมัยอย่างยิ่งในยุคนั้น และความจริงก็ยังเป็นหลักสูตรที่ใช้การได้อยู่ แต่ไม่ค่อยจะเหมาะสมเสียแล้วในปัจจุบัน เพราะสภาพเหตุการณ์บ้านเมืองและเศรษฐกิจระบบของการศึกษา และสังคม เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ระบบการศึกษาของเราเท่าที่จัดอยู่นั้น สอนองความต้องการของประชาชน ของเยาวชนและของระบบเศรษฐกิจอะไรต่างๆไม่ได้" และคุณหญิงอัมพร มีสุข⁸ กล่าวได้ให้เหตุผลท่านองเดียวกันว่า "การเปลี่ยนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายนี้เหตุผลทางการเมือง ขอให้เห็นว่าเป็นเหตุผลสำคัญ เมื่อเหตุการณ์ของบ้านเมืองเปลี่ยนไป หลักสูตรก็ควรเปลี่ยนให้เหมาะสม"

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 นี้ได้ถูกประกาศใช้อย่างกระชั้นชิด โดยปราศจากการทดลอง และการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ แบบเรียน สถานที่ ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรให้พร้อมเสียก่อน ก่อให้เกิดความข้องใจว่าการใช้หลักสูตรฉบับนี้จะเป็นไปอย่างราบรื่นเพียงใด มีปัญหาใดที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตรฉบับนี้ เพราะการเขียนหลักสูตรเป็นงานที่ไม่ยากนัก และจะเขียนให้สวยงามอย่างไรก็ได้ แต่การนำหลักสูตรไปสอนให้เกิดผลเป็นเรื่องที่ยากเป็นอย่างยิ่ง⁹ การที่จะตัดสินให้

⁷ วิเวก ปางพุฒิพงศ์, "จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518," มิตรกรรม, 9 (พฤษภาคม, 2518), 18 - 21.

⁸ อัมพร มีสุข, "การปรับปรุงหลักสูตร," วิทยาสาร, 16 (พฤษภาคม, 2518), 12.

⁹ วรวิทย์ วสันตสารกร, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับมัธยมศึกษา (พระนคร : มิตร สยาม, 2518), หน้า 190.

หลักสูตรนั้น ต้องมีปัจจัยหลายๆด้านมาเสริม เช่น ขนาดของห้อง เรียนและจำนวนนักเรียน ห้องสมุด วัสดุอุปกรณ์ การสอนต่างๆต้องมีให้พร้อม การจัดการการสอน การจัดครู เข้าสอน ประมวลการสอน โครงการสอน แบบเรียน ฯลฯ ตลอดจนตัวครูผู้เป็นตัวจักรสำคัญ¹⁰

โดยเหตุที่เห็นความสำคัญข้อนี้ และพิจารณาเห็นความสำคัญของการ ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาว่า เป็นการ ศึกษาซึ่งมีนักเรียนที่แสดงให้ เห็นถึงลักษณะ ประชาชนพลเมืองโดยทั่วไป ของประเทศ และผู้สำเร็จการศึกษาระดับนี้ นอกจากจะเป็นผู้มีความสามารถจะประกอบอาชีพ โดยสุจริต เพื่อเลี้ยงชีพตนแล้ว ยังจะมีความรู้สูงพอที่จะศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยอีกด้วย¹¹ นับได้ว่า การมัธยมศึกษาเป็นการผลิตคนระดับกลาง ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของประเทศ ผู้วิจัย จึงได้คัดเลือกเรื่องนี้มาทำการ วิจัยและเลือกโรงเรียนในเขตการศึกษา 9 เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง เพราะผู้วิจัยรับราชการอยู่ในจังหวัดที่ใกล้เคียงกับเขตการศึกษา 9 และมีความคุ้นเคย กับลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ของชุมชนในแถบนี้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการ วิจัย

การ วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะสำรวจปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ พุทธศักราช 2518 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 9 (ยกเว้นโรงเรียนในโครงการมัธยมแบบประสม) ปีการศึกษา 2518

ขอบเขตของการ วิจัย

1. การ วิจัยครั้งนี้ จะศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขต การศึกษา 9 (ยกเว้นโรงเรียนในโครงการมัธยมแบบประสม) ปีการศึกษา 2518 ซึ่งได้แก่

¹⁰ สุมิตร คุณานุกร เรื่องเดิม, หน้า 120.

¹¹ สุกใจ เหล่าสุนทร, วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ธนบุรี : ประเสริฐการพิมพ์, 2514),

1.1	โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล	จังหวัดสกลนคร
1.2	โรงเรียนสว่างศึกษา	อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
1.3	โรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร	จังหวัดหนองคาย
1.4	โรงเรียนสตรีราชินูทิศ	จังหวัดอุดรธานี
1.5	โรงเรียนเลยพิทยาคม	จังหวัดเลย
1.6	โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน	จังหวัดขอนแก่น
1.7	โรงเรียนกัลยาณวัตร	จังหวัดขอนแก่น

2. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล อยู่ในระหว่างวันที่ 5 มกราคม 2519 ถึง 26 มกราคม 2519

3. ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ในแต่ละโรงเรียนประกอบด้วย

- 3.1 อาจารย์ใหญ่
- 3.2 ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ
- 3.3 ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายธุรการ
- 3.4 ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายปกครอง
- 3.5 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
- 3.6 หัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษา
- 3.7 หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย
- 3.8 หัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์
- 3.9 หัวหน้าหมวดวิชาคณิตศาสตร์
- 3.10 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
- 3.11 หัวหน้าหมวดวิชา ศิลปศึกษา
- 3.12 หัวหน้าหมวดวิชาอื่น หรือศิลปปฏิบัติ
- 3.13 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3.14 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3.15 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3.16 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- 3.17 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3.18 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3.19 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3.20 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3.21 เจาหน้าที่แนะแนว
- 3.22 เจาหน้าที่ทะเบียน
- 3.23 เจาหน้าที่วัดผลการ ศึกษา
- 3.24 เจาหน้าที่ห้องสมุด

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 เพิ่งจะประกาศใช้ในปีนี้ ทางโรงเรียนจึงใช้หลักสูตรนี้ไปเพียง 1 ภาคเรียน ปัญหาบางอย่างยังไม่เกิดขึ้น เพราะยังไม่ได้ปฏิบัติ
2. โดยเหตุผลเดียวกันกับข้อ 1. ที่ว่า หลักสูตรฉบับนี้เพิ่งจะเริ่มใช้ ดังนั้นในการตอบแบบสอบถาม จึงอาจเป็นไปได้ว่า ผู้ตอบซึ่งมีความผูกพันอยู่กับหลักสูตร ฉบับเก่า อาจนำเอาปัญหาหรือข้อคิดเห็นที่เกี่ยวกับหลักสูตร เก่ามาตอบ ดังนั้นคำตอบที่ได้จึงอาจไม่ใช่ปัญหาของหลักสูตรใหม่โดยตรง แต่เป็นปัญหาสืบเนื่องมาจากหลักสูตร เก่า ฉบับ พ.ศ. 2503

นิยามของคำต่างๆที่ใช้ในการวิจัย

หลักสูตรเก่า หมายถึงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2503

หลักสูตรใหม่ หมายถึงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518

โรงเรียน หมายถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ในเขตการศึกษา 9 (ยกเว้นโรงเรียนในโครงการมัธยมแบบประสม) ปีการศึกษา 2518

กลุ่มโรงเรียน หมายถึงกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 9

ผู้บริหาร หมายถึงอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครอง และฝ่ายธุรการ

หัวหน้าสายวิชา หรือหัวหน้าหมวดวิชา คือผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการเรียนการสอนวิชาต่างๆ

ในสายวิชาของตน ภายในโรงเรียน

คาบ หมายถึง ระยะเวลาเรียน 50 นาที

หน่วยกิต หมายถึง ค่าของรายวิชาที่กำหนดคาบเนื้อหาและลักษณะของรายวิชานั้นๆ

โปรแกรมการเรียน หมายถึง กลุ่มรายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ หรือตามแผนการเรียนต่อ หรือการประกอบอาชีพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ได้ทราบปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตการศึกษา 9 และขอเสนอแนะเพื่อช่วยให้การใช้หลักสูตรนี้สัมฤทธิ์ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เสนอกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อกระทรวงศึกษาธิการ จะได้นำไปใช้ในการวางแผน และดำเนินการปรับปรุงการศึกษาระดับนี้ต่อไป
2. ผลจากการวิจัยจะทำให้นักศึกษา และผู้สนใจได้มองเห็นสภาพอันแท้จริง และปัญหาการใช้หลักสูตร ฉบับนี้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้จะศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร ฉบับนี้ในคำอื่นต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากร ได้แก่ อาจารย์ใหญ่ และผู้ช่วยฯ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครอง และฝ่ายธุรการ หัวหน้าหมวดวิชา 8 คน คือหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย, สังคมศึกษา, พละนาถมิย, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ภาษาอังกฤษ, ศิลปศึกษา, วิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาทั้ง 8 นี้ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 หมวดวิชาละ 2 คน และเจ้าหน้าที่แนะแนว เจ้าหน้าที่ทะเบียน เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา เจ้าหน้าที่ห้องสมุด อย่างละ 1 คน ในโรงเรียนต่อไปนี้

1. โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล จังหวัดสกลนคร

2. โรงเรียนสว่างศึกษา	อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
3. โรงเรียนราชินูทิศ	จังหวัดอุดรธานี
4. โรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร	จังหวัดหนองคาย
5. โรงเรียนเลยพิทยาคม	จังหวัดเลย
6. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน	จังหวัดขอนแก่น
7. โรงเรียนกัลยาณวัตร	จังหวัดขอนแก่น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยแบบประมาณค่า และแบบตรวจสอบ รวมทั้งคำถามแบบปลายเปิดทั้งหมด 14 ชุด
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีเดินทางไปเก็บตามโรงเรียนต่างๆด้วยตนเอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าเฉลี่ยของค่าตอบเป็นร้อยละ หาค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาโดยใช้มัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) จักรลัพท์ของความถี่และหาค่าความสัมพันธ์ของวิธีสอนและวิธีวัดผล จากค่าแห่งของคะแนนที่หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำ กับที่อาจารย์ใช้ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากค่าแห่งของคะแนน (r)
5. ลำดับชั้นในการเสนอข้อมูล ให้กระทำตามลำดับชั้นดังนี้
- บทที่ 1 กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร ขึ้นมาใช้ในการจัดการศึกษา ความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร มัชยมศึกษาตอนปลาย จากหลักสูตร พ.ศ. 2503 มาใช้หลักสูตร พ.ศ. 2518 และสาเหตุที่ทำการวิจัยเรื่องนี้ พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามของคำต่างๆที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย
- บทที่ 2 กล่าวถึงทฤษฎีและผลการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร ที่ผู้วิจัยได้ศึกษามา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย
- บทที่ 3 แสดงวิธีดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เลือกกลุ่มประชากร การสร้างแบบสอบถาม การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและเสนอแนะ